

Verslag van de lezing van Chris en Stijn Picavet op 1 februari 2024

Wacht dacht je van sportjournalist Chris Picavet in combinatie met smeuijge voetbalverhalen? Chris Picavet die ons ietwat oudere sportliefhebbers danig op de lachspieren had gewerkt met zijn cynische ironische en spitse commentaren op o.a. het gewichtheffen tijdens de olympische spelen van Atalanta. De verwachtingen waren dus een beetje hooggespannen.

Chris had zijn zoon Stijn meegebracht en kwam ons dus een uurtje onderhouden met een zestal voetbalverhalen van allerlei slag. Deze kanttekening wil ik toch maken: je wist maar best hoe de voetbalspelregels in elkaar steken om sommige van die anekdotes ten volle te snappen.

Dat was zeker het geval bij het eerste hilarisch verhaal over een poging van de internationale voetbalbonzen om het voetbal ietwat aantrekkelijker te maken. Er werd een nieuwe regel ingevoerd. Een wedstrijd mocht nooit meer op een gelijkspel eindigen en indien dit toch zou geschieden, moest men tijdens verlengingen verder spelen tot een ploeg het eerste doelpunt maakte. Dit doelpunt zou zelfs dubbel tellen. Deze bizarre regel kende een onverwachtse uitkomst tijdens een kwalificatietornooi tussen drie Caraïbische landen, Grenada, Puerto Rico en Barbados. In de laatste wedstrijd van het toernooi Barbados – Grenada kwam het zover dat bij een 2-1 stand in het voordeel van Barbados een speler van datzelfde Barbados met opzet een bal in de eigen netten joeg om tot een gelijkspel te komen om nadien in de verlengingen nog eens proberen te scoren omdat een doelpunt daar dubbel telde en dit de vereiste was om zich tot algemeen winnaar te kronen. Grenada, de andere ploeg, probeerde in de slotfase van de reguliere speeltijd van diezelfde wedstrijd bij een 2-2 stand zowel in eigen doel als in het doel van de tegenstander te trappen want om het even welk doelpunt zorgde voor de kwalificatie van dat laatste land. Moeilijk te begrijpen? Inderdaad, maar wel bijzonder.

Verder volgden nog verhalen over de eerste zwarte speler in de Belgische competitie die later bokser werd, de flamboyante keeper van het Nederlandse elftal Frans De Munck, enz ...

Aan boeiende voetbalverhalen geen gebrek dus, alleen spijtig dat Stijn en Chris Picavet de verhalen in een soort van tweespraak droogweg van hun blad aflazen. Brave mensen die Picavets, daar niet van, maar van enige uitstraling of bravoure kan je hen moeilijk verdenken.

O ja, ik stuurde maandag jongstleden nog een mailtje naar de Picavets, met de suggestie om de salonremise tussen Westerlo en Genk van zondagavond met het ontslag van de trainer van Westerlo als apotheose, aan hun lijstje opzienbarende voetbalverhalen toe te voegen. Ik kreeg stante pede een kort antwoord. "Dank u".